† Defensor contra el bolxevisme

per Reichsführer-† Heinrich Himmler

Traduït del llibre original del Tercer Reich:
“Die Schutzstaffel als antibolschewistische organització de camp"

Machine Translated by Google

Taula de continguts

Bolxevisme 4

Purim 4

Altres exemples 5

La revolució francesa/francmaçó 5

La revolució russa 5

El nostre poble 7

Dret germànic 7

L'Ordre Diví 7

El dret de l'animal 8

Trobades culturals 8

Veneració dels avantpassats 8

Coratge i Força 9

Coneixements d'Astronomia 9

L'arada més antiga 9

L'alfabet 9

La història turmentada del nostre poble 9

Hermann el Cherusker 10

El secretari germànic 10

La batalla desesperada de Widukind 10

La batalla d'Aleman 10

Les guerres camperoles 10

Les nostres virtuts i faltes 11

La nostra culpa 11

Machine Translated by Google

El camí de l'obediència

Servei a l'Església i a l'Orde Teutònic 12

L'estat de Friedrich II a Sicília 12

Estat de l'Ordre Teutònic a Prússia Oriental 12

L'exèrcit prussià 12

La Prússia del Vell Fritz 13

Les guerres d'alliberament 13

1864, 1866 13

La Guerra Mundial 13

El Führer i el nacionalsocialisme 14

El Schutzstaffel 14

Creació del Schutzstaffel 14

Coneixement del valor de la sang i la selecció 15

Voluntat de llibertat i esperit de lluita 16

Proves d'assoliment 16

Honor i lleialtat 16

L'obediència 17

La Llei del Matrimoni 17

Victòria del nen 18

La Llei d'Honor del SS-Man 18

Fe en Déu 19

Sang i terra 20

Servei de Seguretat i Policia Secreta de l'Estat 20

El bolxevisme no és un fenomen contemporani 20

El Schutzstaffel 21

Machine Translated by Google

Bolxevisme

Avui es parla molt del **bolxevisme.** La majoria de la gent pensa que el bolxevisme és un fenomen que va sorgir durant el temps actual. Molts fins i tot creuen que el bolxevisme -aquesta lluita de la subhumanitat organitzada i dirigida pels jueus- és totalment nou en la història mundial.

Creiem que és important establir que, mentre hi ha hagut homes a la terra, la lluita entre humans i subhumans ha estat la regla històrica. Aquesta guerra dirigida pels jueus contra la gent ha pertangut al curs natural de la vida al nostre planeta des que podem veure. Es pot dir còmodament que aquesta lluita per la vida i la mort és tant una llei de la naturalesa com la lluita de l'home contra la pestilència i l'atac de la pesta contra el cos sa.

Per tant, cal estudiar uns quants exemples molt clars dels mètodes de la seva lluita des del passat fins al present per reconèixer les tàctiques de l'enemic jueu-bolxevic.

Purim

La Bíblia ens ofereix un dels exemples històrics de l'aniquilació radical d'un poble ari per mètodes bolxevics-jueus. Llegeix això una part de la història jueva on està escrit que els jueus estaven repartits entre els perses, a totes les ciutats i pobles i a la capital Sufa. Els perses aris van reconèixer el perill que representaven aquests jueus. La voluntat de resoldre la qüestió jueva a Pèrsia va ser personificada pel ministre Haman. El rei, que la Bíblia anomena Ahasveros però que realment era Xeres, va ser separat de la seva dona persa Basthi per la intriga extremadament intel·ligent dels jueus de la cort. El rei va ser influenciat per noies jueves, especialment per la prostituta jueva Ester.

Llegim com, en contra de la voluntat del ministre Haman, orientat al poble i conscient de la raça, l'elaborada intriga jueva va acabar amb el rei sense escrúpols i encegat que va lliurar el lleial ministre Haman al jueu Mardochei perquè fos penjat. Aquesta pràctica detestable també es veu més tard al llarg de la història. Mardochei va ser nomenat vicerei. Va donar les seves ordres amb aquell càlcul de sang freda, sobri i despietat propi del bolxevisme. Tenia els perses més nobles i tots els enemics dels jueus a les ciutats i ciutats assassinades pels jueus protegits per un edicte del rei en un dia concret. La Bíblia diu que 75.000 perses van ser massacrats aquell dia. Això va ser coronat per un edicte reial que feia festiu els dies 14 i 15 del mes d'Adar. Fins al dia d'avui aquesta festa se celebra com Purim, la gran festa de la victòria jueva.

És obvi que l'antic poble persa mai es va recuperar d'aquest cop. Un

Machine Translated by Google

Es pot veure tota la tragèdia en què aquesta gent, colpejada i destruïda pel bolxevisme jueu, no només la va perdre la religió alta i pura del zoroastrisme, sinó també la seva llengua nativa.
Només després de dos mil anys, els estudiosos alemanys van poder traduir l'antiga llengua persa a l'alemany després d'un treball científic minuciós.

Aquest és sempre el camí del bolxevisme: es redueix el lideratge popular. Cau en l'esclavitud: l'esclavitud econòmica, científica, cultural, espiritual, psicològica i física.
Les restes del poble, robades del seu propi valor i degenerades per la barreja de races interminables, desapareixen en el breu període històricament d'uns quants segles. Més tard només se sap que aquesta gent va existir una vegada.

Altres exemples

Quantes altres tragèdies -complertes o no- han passat en aquesta terra, no ho sabem. En molts casos només podem sospitar que l'etern enemic de tots nosaltres, el jueu, va tenir la seva mà sagnant en el joc d'una manera o altra. Al llarg dels segles veiem caure l'espasa del botxí una vegada i una altra com a Cannstadt i Verdun. Veiem les estaques en flames on desenes de milers de persones van ser martiritzades: els cossos mutilats de les mares i les nenes del nostre poble es van convertir en cendres. En la nostra ment veiem els tribunals de la inquisició que va despoblar Espanya igual que la Guerra dels Trenta Anys que en el transcurs d'una vida va reduir la nostra florida gent alemanya de 24 milions a una resta mig de fam de quatre milions.

La revolució francesa/francmaçó

Ara passo a temps més recents per tal d'una certa totalitat europea. els mètodes del règim de terror de la revolució francesa
va arribar al bolxevisme a gran escala en els jacobins i en el temps de la llei “per l'eliminació del sospitós”: la matança dels cabells ros i els ulls blaus, dels millors fills del poble francès. Per a la veritat cal esmentar que els francesos

La revolució va ser únicament la revolució de l'ordre dels francmaçons, aquesta distingida organització jueva. Els francmaçons no només han admès la seva revolució "gloriosa", sinó que la lloen com el seu triomf a totes les lògies del món fins a la lògia alemanya més inofensiva.

La revolució russa

Ara vinc a la revolució russa. No és la meva tasca tornar a repetir les dates. En canvi, l'important en aquest context és la referència als mètodes.

En primer lloc, el descontentament de la gent de Rússia que pateix socialment s'explota i s'utilitza sistemàticament per a la propaganda revolucionària. Una sèrie de líders russos que ho desitgen

Machine Translated by Google

abolir la servitud, especialment el ministre Stolypin, són eliminats abans que puguin dur a terme les seves reformes en benefici de Rússia pels anarquistes jueus. S'utilitzen tots els mitjans possibles per agitar Rússia a la guerra contra Alemanya. Recordeu el paper de l'activitat jueva/francmaçó per començar la Guerra Mundial.

La següent fase de la revolució bolxevic comença llavors a Rússia. La maçoneria anomena això el canvi del "Sistema de la Bandera Groga" al "Sistema de la Bandera Roja". En argot parlamentària: el govern passa des dels partits democràtics-burgesos al partit socialista moderat: per nosaltres els socialdemòcrates i per aquí els menxevics. Al seu cap es troba el jueu Kerenski, un home el tracte del qual és un exemple clàssic de la bondat ària. La seva mare jueva -si em permeto inserir aquí aquest episodi instructiu- havia estat condemnada a mort per la seva participació en atacs anarquistes, però havia estat indultada pel pare de l'últim tsar, perquè estava embarassada de Kerenski.

Precisament aquest home, que deu la seva vida a la bondat ària, deposa l'últim tsar i obre el camí al bolxevisme.

Però encara quedaven massa forces de resistència a Rússia. Aquesta gent torna a ser agitada a sang freda en una ofensiva. Un cop més, els russos aris són enviats al bloc de la carnisseria. La dissolució definitiva és possible. Hi ha un altre canvi, per utilitzar l'argot francmaçó, el "sistema de la bandera vermella" es substitueix per l'últim sistema, el "sistema de la bandera negra". En termes parlamentaris: el govern passa del partit socialista moderat a mans del partit socialista radical, els bolxevics. No hi ha res més en el camí. Amb tot el poder de l'estat els jueus completen la matança radical de la bona sang que els resisteix. Tots els altres s'inclinen amb por i terror.
Es podria citar del Llibre d'Esther on diu: molts perses es fan jueus per por dels jueus! En el sistema de la bandera negra tots els no jueus de caràcter feble defecten als jueus. Es converteixen en ajudants de botxins i esperits útils, informadors i espies contra la seva pròpia gent.

La perfecció d'aquests mètodes d'extermini es pot veure a partir de les tàctiques de la policia secreta russa. Una vegada i una altra, ells mateixos organitzen sistemàticament rebel·lions amb agents clau contra el seu propi règim per tal de trobar una i altra vegada els líders que participarien en aquest aixecament i neutralitzar-los. Tots els líders de la resistència -tots els d'aquesta gent ària torturada encara capaç de pensar o fins i tot convertir-se en líder contra els bolxevics i els jueus- cau.

Si examineu la Revolució Russa, trobareu molts paral·lelismes amb la revolució alemanya de 1918. L'única diferència aquí era que un Déu benèvol, una Providència amable va crear una presa i va convocar forces de resistència. En el moment oportú, l'any 1919, Adolf Hitler va començar la seva feina.

Machine Translated by Google

Mirant-ho tot, podeu afegir innombrables més proves, menors i majors, per aquesta imatge de sang del bolxevisme en la història de les nacions.

No crec que no estiguis d'acord amb mi. Us demano que mireu -no en concrets amb una objectivitat ària/alemanya exagerada- més aviat en la línia general. Veureu que -en els jueus, els subhumans i les seves organitzacions auxiliars- ens enfrontem a opositors hàbils. Són intel·ligents i capaços d'organitzar la destrucció.
Saben aprofitar totes les oportunitats i possibilitats, al saló o a la cambra del ministre d'estat o del monarca. Dominen l'assassinat, el verí, la direcció de l'acer letal, la fam de segments sencers de població no desitjats, la intriga, la difamació de líders individuals, la interpretació de personalitats entre si (que haurien de ser amics fins a la mort), la lluita al carrer i als racons de burocràcia, desarrelament del camperol i mal ús de la religió. S'adonen millor que nosaltres **que no hi ha clau per a la pau en aquestes batalles, més aviat només vencedors i vençuts i que la derrota en aquest conflicte significa la mort d'un poble.**

També notareu que aquest enemic ha aconseguit un nombre no petit de victòries. Podia escriure els noms de les nacions destruïdes per ell a la seva bandera de destrucció.

No oblideu mai que aquestes observacions tracten no només del **bolxevisme del passat i del present,** sinó **també del futur.**

El nostre poble

Que gran era el nostre poble, que alt era el seu pensament i que perfecte era la jurisprudència era, tot això sempre em revela el fet següent:

Dret germànic

L'antiga llei germànica va impedir que qualsevol individu no autoritzat destruís qualsevol cosa de la natura que sigui sagrada per a tots els homes i creat per Déu. Fins a temps relativament recents, als assentaments germànics estava prohibit talar un arbre dins del poble sense l'acord de la resta de pagesos. Si es talava un arbre, això anava lligat a l'obligació de plantar tres nous arbres joves.

L'Ordre Diví

Aquest concepte de llei incloïa la sagrada convicció dels nostres avantpassats que tot a la vida i a la terra va ser creat per Déu i tenia una ànima. La gent ximple, maliciosa i estúpida ho ha convertit en la faula que els nostres avantpassats adoraven als déus i als arbres. No, segons els coneixements antics i els ensenyaments antics, ho eren

Machine Translated by Google

convençuts de l'Ordre Diví de tot aquest món, de tots els regnes vegetals i animals.

El dret de l'animal

Només l'ari, l'home germànic, podria incloure en la seva jurisprudència els animals -que no tenen cap dret en innombrables altres terres d'aquest món-. També aquí trobem restes de la baixa edat mitjana. Fins i tot en els casos en què el dany produït pels animals era evident, per exemple una plaga de rates o ratolins, sabem pels relats històrics que l'ajuntament no podia sense més preàmbuls ordenar l'extermini d'aquests petits, però per als humans animals destructius. Perquè estaven ancorats a l'ordre diví i havien estat creats per Déu. Així que van ser jutjats, i l'alemany decent fins i tot va proporcionar al petit acusat un advocat defensor. Només després d'un procediment judicial i de la prova que el petit rosegador havia perjudicat l'ordre i l'harmonia d'aquest tros de terra es va poder ordenar la campanya contra ells.

Avui ens podríem riure d'aquestes visions antigues, segons els nostres estàndards, infantils. Ho farà sigueu millor per a nosaltres, homes sense pietat, de l'època moderna, per inclinar el cap davant la profunditat i la grandesa d'aquesta visió del món, d'aquesta fe arrelada en Déu i en aquest ordre basat en Déu.

Trobades culturals

Potser et mostraré altres imatges. Quan cavem a la terra alemanya aquí i allà al llarg de la vora del camp, trobem, només uns quants amples de mà sota la superfície, peces precioses de coure, plata i or. La qualitat de la seva mà d'obra, l'art i la bellesa clàssica és difícil d'aconseguir per als homes moderns, tecnològicament tan avançats.

Veneració dels avantpassats

Ens situem davant d'un cementiri de pedra gegant i evoquem el pensament dins nostre sobre persones en mil·lennis llunyans abans que nosaltres. No eren avars com nosaltres, que construïm cementiris que al cap d'unes quantes generacions s'han de netejar, posar els ossos en un cofre i després enderrocar-los. Més aviat els nostres avantpassats van construir un monument durant mil·lennis, davant el qual avui ens situem amb reverència. Potser avui ens torna a sorgir a molts de nosaltres la idea que la veneració dels avantpassats és una font de força per a un poble, que cadascú que venera els seus avantpassats també mesura la seva pròpia grandesa i la seva pròpia importància amb la vara de mesurar correcta.

Machine Translated by Google

Coratge i Força

O puc tornar a presentar la descripció dels escriptors romans de les primeres tribus que van entrar a la història romana, els cimbres i els teutons. Eren grans, molt forts i boniques.
El seu atac va ser impetuós i la seva força inesgotable va destrossar un exèrcit romà rere un altre fins que van ser víctimes dels errors dels nostres avantpassats. Després van ser derrotats i aniquilats per la disciplina i l'ordre militar romans.

Coneixements d'Astronomia

Puc oferir-te una imatge tranquil·la. Quan avui mirem un mapa i dibuixem els antics assentaments, veiem que formen un patró harmònic molt més enllà del que és visible a simple vista. Es van organitzar amb un coneixement d'astronomia sense precedents insuperable fins als nostres dies. Van ser fundats per homes amb la més profunda reverència per l'ésser diví que va crear aquestes estrelles, així com la nostra.

L'arada més antiga

Un altre exemple pacífic és l'arada, l'arma més antiga del nostre poble, que se sap que va ser treta pel nostre sòl fa cinc mil anys amb un ordre de cultiu sensat i sense precedents, inclosa la rotació de cultius.

Volem recordar i destacar que no vam adquirir l'arada d'altres, sinó que els romans van adoptar l'arada millorada dels nostres avantpassats germànics.

L'alfabet

Un últim exemple és l'alfabet rúnic, la mare de tots els símbols d'escriptura per a la majoria de la gent. Els primers avantpassats del poble ària/alemany el van concebre i crear conscientment. Encara ens queden alguns exemplars de la prehistòria que es creu que van ser devorats per la natura, és a dir, l'escriptura del penya-segat. Sabem que Karl el Franc va recopilar innombrables altres escrits, però el seu fill jueu Ludwig el Pietós en unió amb una església intolerant els va cremar gairebé sense excepció.

Història turmentada de la nostra gent

Això era, breument resumit, el nostre Folk.

Però quan veiem la història d'aquesta gent, veiem durant els darrers 2.000 anys la història més turmentada que podria haver tingut un poble, beneït amb tots els dons d'esperit i cos.

Machine Translated by Google

Ens fem la gran pregunta per què?

També aquí em vull limitar a només alguns exemples entre molts per intentar després una resposta.

Hermann el Cherusker

El Libertador de Germania del domini romà va ser, com se sap, Hermann el Cherusker. Va ser assassinat per homes del seu propi clan, de la seva pròpia sang, després que el seu sogre entregués la seva pròpia filla, l'esposa de l'alliberador, als romans.

El secretari germànic

Us recordo els darrers segles de l'Imperi Romà. El col·laborador més proper de Cèsar era un germànic que va organitzar la Gàl·lia per a Roma. A partir d'aquell moment, l'esplendor i la grandesa de l'Imperi Romà van ser assegurats una i altra vegada per la creativitat germànica, el geni del lideratge germànic, la capacitat de lideratge germànic i la soldat germànica al servei de l'estat romà deteriorat i condemnat racialment contra la seva pròpia sang.

La batalla desesperada de Widukind

Em refereixo a la batalla desesperada de Widukind que estava condemnada, perquè els nobles de la seva pròpia tribu i de la seva pròpia gent, gent de la mateixa sang, no es van poder unir i més tard van clavar el seu duc per l'esquena.

La batalla d'Aleman

Em refereixo a l'esmentada batalla alemana que es va perdre, perquè els germans tan lliures no podien suportar la vista dels seus ducs, homes de la seva mateixa sang, a cavall, perquè això els faria més alts que els altres.

Les guerres camperoles

Finalment em refereixo a les Guerres Camperoles on una lluita heroica va anar acompanyada d'un gran desordre, escissió i falta de disciplina. El desig pur i la visió sàviament concebuda d'un estat alemany -pensat per les millors ments de la pagesia-
es va enfonsar a la tomba juntament amb els cadàvers sagnants d'homes germànics incurables i ximples després d'una batalla perduda. Al final només quedava el tràgic i perspicaç desig que els néts lluitessin amb més èxit.

Machine Translated by Google

Les nostres virtuts i faltes

Sens dubte, una de les nostres millors virtuts és la nostra poderosa voluntat de llibertat! Certament, la selecció de la nostra sang és la millor sang que es conserva fins als nostres dies com a bondat de la nostra raça. No obstant això, tots dos per si sols no són només incentius i impulsos cap a la grandesa cultural i la lluita heroica, sinó també obstacles per a la creació d'un gran estat de tots els alemanys i, per tant, també la causa de totes les derrotes que hem patit al llarg de tota la nostra història, segle rere segle. .

La valoració excessiva del valor de la sang igualment bona, del jo orgullós, va fer impossible que un noble obeïssin a un altre, que un duc es mantingués fidel a un altre, que un es subordinava a un altre. Els homes germànics de la mateixa sang mai van fer possible que els seus propis líders i governants -que, sens dubte, van existir, des de Widukind fins a Florian Geyer- crearen un estat alemany. En última instància, imperi rere imperi va caure en ruïna a causa d'aquestes falles: els imperis dels gots, els vàndals, els borgonyons, els alemans i altres.

Quan els alemanys no podien crear un estat basat en l'esperit germànic, altres alemanys els van obligar amb un puny enviat a acceptar un estat basat en l'esperit estranger, amb vessament de sang, llàgrimes i misèria.

Cada vegada veiem la mateixa història: desobediència, no subordinació, infravaloració de l'enemic i un desig poc realista de condicions per a situacions i factors polítics que , simplement no existien. Una vegada i una altra s'enfrontava un enemic en qualsevol forma que calculava fredament amb les realitats del conflicte polític d'aquesta terra. Va avançar pas a pas i una i altra vegada ens va derrotar, malgrat la qualitat inferior, la sang inferior i la cultura més pobre.

La nostra culpa

Així, la nostra gent - ho volem comprovar per als alemanys -
hem recorregut aquest camí difícil durant els darrers 2.000 anys per culpa nostra.
No retreguis a cap enemic perquè ens ha vençut i ha demanat la nostra sang. Perquè la llei del vast món de Déu, la llei d'aquesta terra i la llei de les nacions no calculen qui tenia bona intencionalitat en el seu gran cor, més aviat compta qui triomfa.

Molts plantejaran en silenci i amb ressentiment la pregunta: per què aquesta terrible determinació de culpa i errors malgrat totes les virtuts? Podem tenir fe en el futur?

Volem afirmar aquí lliurement i obertament que res no enforteix la nostra fe en el futur de la nostra gent i de la nostra sang com el fet que, malgrat tots els errors i

Machine Translated by Google

malgrat tot el sofriment, el nostre poble encara viu i avui ha tornat a aconseguir la grandesa. Creiem en el destí i en la tasca de la nostra sang. En la història dels darrers dos mil anys, veiem no només la derrota i la misèria, sinó el camí cap a l'aprenentatge que és necessari per a la nostra pròpia preservació.

El camí de l'obediència

Servei a l'Església i a l'Orde Teutònic

A principis d'aquest mil·lenni, d'acord amb l'ordre de l'església, gairebé tots els fills primogènits dels millors clans alemanys van entrar al servei de l'església com a sacerdots i funcionaris de l'església. Molts van agafar la creu i van anar a les croades de sang alemanya molt a l'est a la sorra del desert. Alguns d'aquests cavallers croats estaven organitzats en diverses ordres cavalleresques com a cavallers-sacerdots. Van portar amb ells coratge alemany, lideratge alemany i incorruptibilitat alemanya.

Van aprendre l'obediència, la subordinació i l'autoritat de l'estat, fins i tot més antiga que l'església, en l'ordre de l'Església Catòlica Romana.

L'estat de Frederic II a Sicília

Aquesta orde cavalleresca va participar en la creació del primer estat modern, basat en principis d'administració governamental i obediència autoritària, que fou fundat per Frederic II a Sicília. Plena d'aquest coneixement, l'orde va ser trasplantada a l'Orient alemany pel noble noble Hermann von Salza, políticament savi, a la primera meitat del segle XIII. Allà va fundar l'estat alemany de l'orde a l'est tan conegut per vosaltres.

Estat de l'Ordre Teutònic a Prússia Oriental

Aleshores, per primera vegada va ser fàcil introduir l'obediència a l'alemany territori. A més del domini absolut de la religió cristiana va venir el fet que els cavallers de la millor sang alemanya -homes dels clans més nobles i provats en combat- van formar una classe dirigent sobre gent i mestissatge racialment no igual a la nostra gent. Els valors d'assoliment i personalitat es van situar al costat de l'obediència a l'església.

L'exèrcit prussià

D'aquesta Prússia Oriental, que va ser presa pels electors de Brandenburg com a reis de Prússia, Prússia va adoptar els principis d'organització de l'administració, de neteja i sobretot d'obediència incondicional. L'exèrcit prussià amb els seus mercenaris es va convertir dins d'Alemanya en la primera gran escola de disciplina absoluta. Aleshores aquesta disciplina no es basava només en els més nobles

Machine Translated by Google

motius de l'ànima humana, més aviat en molts casos sobre el poder del més fort, l'estat, sobre l'or i la subsistència, i per la por al fuet del sergent.

La Prússia del Vell Fritz

Això va continuar durant un temps fins que un esperit heroic, el gran rei prussià, Old Fritz, va dirigir aquest exèrcit disciplinat en tres grans guerres. Probablement és cert que fins i tot en les darreres batalles de la tercera guerra de Silèsia l'oficial prussià, implacablement entrenat per a l'obediència al cos de cadets, es va posar amb el seu fuet darrere del mosqueter. No obstant això, aquesta obediència ja estava ennoblida per l'amor pel líder, per l'amor per la pàtria prussiana en evolució, per l'honor de poder ser no només un mercenari, sinó un heroi d'aquest heroic exèrcit prussià. Per primera vegada s'escolta una melodia en aquesta obediència incondicional: siguem bons fills del nostre país.

Les guerres d'alliberament

El següent pas, després d'una terrible derrota, va arribar amb l'Exèrcit Popular de les guerres d'alliberament de 1812 a 1815. El fill burgès i l'estudiant ja se sentien honrats de poder servir amb obediència voluntària com a milicians i com a soldats a l'exèrcit prussià. . Aleshores, la història continua amb passos més ràpids. Cada cop més, els conceptes de llibertat i honor, així com d'obediència, s'acosten a la gent.

1864, 1866

Els Sleswig-Holsteiners, els bavaresos, els Württembergers i altres alemanys del sud són pobles amants de la llibertat que han viscut a les seves terres des dels primers temps. El seu desenvolupament va ser similar en molts aspectes i no sempre recte. Però amb l'exèrcit d'aquest esperit Prússia no només els va poder conquerir i derrotar el 1864 i el 1866, sinó que els va poder guanyar interiorment per l'ordre i l'obediència del
Reich alemany i integrar-los amb convicció interior.

La Guerra Mundial

La història avança mig segle més fins a la Guerra Mundial. L'honor, la llibertat i l'obediència s'han apropat encara més. Dos milions dels millors alemanys van denunciar no només per la lluita per la llibertat, sinó també amb la mateixa voluntat de servei en l'ordre de la millor organització, de l'exèrcit alemany.

Durant quatre anys i mig ens vam forjar. Ara de nou, el destí va demostrar que encara no ho havíem après tot. El destí ho va mostrar als qui havien de manar. Sovint s'oblidaven d'aquella obediència final en el moment del judici final i més difícil -quan les corones, els símbols i les insígnies externes de l'autoritat estatal s'esvaeixen en la necessitat, el fang i la misèria-.

Machine Translated by Google

només seran donats als seus líders per gent de la mateixa sang. Tot i així, només arriba si l'honor, la llibertat i l'obediència estan en harmonia. Va demostrar als qui havien d'obeir que qualsevol desobediència, encara que sembli justificada per l'honor ferit i la llibertat suposadament violada, sempre colpeja el seu propi amo. És una violació de la lleialtat, el primer pecat dels pares, i submergeix a l'abisme la pròpia sang i, per tant, la persona desobedient.

El Führer i el nacionalsocialisme

En qualsevol moment va començar l'escola -esperem que la final- del nostre camí cap a l'obediència per al nostre poble alemany que s'estava trencant per les costures. El destí ens va enviar el Führer.
Ell mateix un soldat obedient del gran exèrcit alemany, va portar tot el coneixement de la llibertat, l'honor i el valor de la sang del nostre poble i ens va portar a la seva escola. En quinze anys de lluita i victòria va formar primer uns quants, després cada cop més dels homes que més estimaven la llibertat, la selecció de la sang alemanya més guerrera, com a nacionalsocialistes. Permeteu-me definir avui aquest concepte: com a homes que són conscientment portadors del valor de la nostra raça i de la nostra sang, que saben que la sang és el requisit previ més necessari per a la cultura i la grandesa. Al mateix temps, va avivar les flames de la voluntat de llibertat i honor fins i tot entre els més fanàtics, donant-los encara més energia i encara més voluntat inflexible. Finalment, va unir els punts forts de l'igual valor de la sang, la gran voluntat de llibertat i un sentit de l'honor molt aguda amb una obediència voluntària i, per tant, encara més obligatòria.

que prové de la sang, l'honor i el desig de llibertat.

Crec que es pot tornar a mirar amb aquests ulls la història alemanya i el camí propi del patiment de la nostra gent. Revela un propòsit segons la llei eterna i bona d'aquest món. Això és alhora una indicació i una obligació. El nostre poble no es troba al final, sinó al començament de la seva missió i de la tasca que se li encomana entre la gent d'aquest món.

El Schutzstaffel

Ara vinc al mateix Schutzstaffel. Forma part d'aquest Partit Nacional Socialista dels Treballadors Alemanys creat i format per Adolf Hitler. Dins el moviment del Führer, ha rebut la seva tasca especial per a la protecció del Reich internament.

Creació del Schutzstaffel

El Führer va emetre l'ordre de creació del Schutzstaffel el 1929 i una altra el 29 de gener per ampliar aquesta formació. El 1929 ens va quedar clar que aquest Schutzstaffel només podria complir la seva tasca si es basava en el màxim grau en els principis i directrius establerts pel Führer del moviment així com en les virtuts adoctrinades en ell.

Machine Translated by Google

Coneixement del valor de la sang i la selecció

La primera pauta va ser i és per a nosaltres el coneixement del valor de la sang i la selecció. Aquest requisit previ era vàlid l'any 1929 i serà vàlid sempre que hi hagi un Schutzstaffel.

Vam procedir com un criador que vol purificar una varietat vella i bona que s'ha barrejat i degradat. Primer, visita el camp per a l'anomenada selecció de llavors.
Inicialment, en funció de les característiques externes, vam rebutjar aquelles persones que creiem inutilitzables per construir el Schutzstaffel.

La selecció es va concentrar en aquells que s'acostaven més a l'ideal físic de l'home predominantment nòrdic. Les característiques externes com la mida i l'aspecte racial van jugar i encara hi tenen un paper.

No he de dir-vos que aquest procés s'ha millorat i endurit al llarg dels anys a mesura que anàvem adquirint experiència. També us demano que estigueu convençuts que tenim tota la claredat que aquesta selecció no es pot aturar mai. Any rere any, els nostres requisits es tornen més estrictes a mesura que la higiene racial d'Alemanya i la comprensió creixent de la sang i la cria eleva la humanitat alemanya.

Els requisits per als nostres descendents d'aquí a cent anys o més han d'exigir de l'individu molt més del que pot ser avui. També sabem que la selecció basada en característiques externes -avui feta amb genealogies i exàmens- només pot ser el criteri inicial, el primer criteri. Al llarg dels anys de vida a la Schutzstaffel aquest procés de selecció s'ha de continuar. Això ha d'anar seguit per l'eliminació d'aquells que no ens són adequats per caràcter, força de voluntat o emoció i, per tant, sang.

Mitjançant les lleis que ens hem donat volem garantir per a tot el futur que no tots els fills d'una família de les SS inscrits al llibre de clans de les SS esdevinguin candidats a les SS o fins i tot reclamin el dret a convertir-se en un home de les SS. Volem assegurar-nos que sempre només alguns dels fills d'aquestes famílies siguin acceptats per nosaltres com a SS. La selecció i el flux sanguini de la millor sang de tot el poble cal

es produeixen constantment a la Schutzstaffel. - Això és el que he de dir de moment sobre el principi de selecció.

Machine Translated by Google

Voluntat de llibertat i esperit de lluita

La segona pauta i virtut que ens esforcem a promoure en el Schutzstaffel com a característica eterna per a tot el futur és la voluntat de llibertat i l'esperit de lluita.

Proves d'assoliment

Sempre hem tingut l'ambició de ser els millors en cada lluita i en cada posició. Ens complau cada home i cada formació els assoliments i esperit de lluita igualn o superen els nostres. Per a tothom que ens iguala és un guany per a Alemanya. També és una prova per a nosaltres que teníem massa poca energia i que hem de doblar els nostres esforços per purificar la nostra voluntat de lluitar i per reforçar la nostra duresa contra nosaltres mateixos.

L'escola més difícil -que cadascú ha d'assistir tota la vida- i les proves d'èxit -que cadascú ha de superar any rere any- fan que es posin el coratge i l'esperit de lluita de cadascú, sobretot del cos de direcció. a la prova una i altra vegada. Aquestes proves anuals protegiran simultàniament de la complaença a les nostres files que tantes vegades s'ha convertit en una amenaça letal per a la gent alemanya.

A més, una comunitat que exigeix èxits físics i de força de voluntat a intervals regulars fins a la vellesa seguirà sent senzilla. A la llarga, rebutjarà automàticament coses que poden ser agradables per a una vida còmoda, però que debiliten la nostra força per a Alemanya i que podrien minar l'esperit de lluita.

Honor i lleialtat

La tercera pauta i virtut que és necessària per al desenvolupament i l'essència del Schutzstaffel són els conceptes lleialtat i honor. S'exposen en dues declaracions. El Führer ens va fer una declaració: "El meu honor és la lleialtat!" L'altre prové de l'antic dret alemany: "Tot honor prové de la lleialtat".

Moltes coses, ensenyem a l'home SS, es poden perdonar en aquesta terra, però una cosa mai, és a dir, la deslleialtat. Qui trenca la lleialtat es separa de la nostra comunitat. Perquè la lleialtat és una qüestió del cor, mai de la ment. La ment podria resistir. Això sovint és perjudicial, però mai incorregible. Però el cor sempre ha de bategar igual. Si s'atura, l'home mor, igual que un poble mor si trenca la lleialtat. Aquí volem dir lleialtat de tota mena: lleialtat al Führer i, per tant, al poble alemany/germànic, la seva voluntat i la seva espècie; lleialtat a la sang, als nostres avantpassats i als nostres néts; lleialtat al nostre clan; lleialtat al company; i lleialtat a les lleis irrefutables de la decència, la neteja i la cavalleria. Un no només peca contra la lleialtat i l'honor si

Machine Translated by Google

un permet passivament que l'honor seu o del Schutzstaffel es vegi embruixat. En peca sobretot si no respecta l'honor dels altres, si es burla de les coses sagrades per als altres o si no s'aixeca, viril i decent, pels absents, els febles i els indefensos.

L'obediència

La quarta pauta i virtut vàlida per a nosaltres és l'obediència, l'obediència incondicional que neix de l'alt voluntariat, del servei a la nostra visió del món. Estem disposats a fer qualsevol, absolutament qualsevol sacrifici d'orgull, d'honor exterior o d'altres coses que ens són estimades i precioses personalment. Aquesta obediència no dubta ni una vegada, sinó que segueix incondicionalment cada ordre que ve del Führer o de qualsevol superior adequat. Aquesta obediència va romandre en silenci en el període de lluita quan la voluntat de llibertat va voler cridar. Aquesta obediència exigia uns sentits vigilants dirigits a l'enemic, sense moure ni un dit tret que ho ordenés. També va significar obediència incondicional a l'atac, encara que potser sentia en el seu cor que no era capaç de fer-ho.

Som prou honestos com per no afirmar que tots, fins a l'últim home, hem comprès totes aquestes lleis. Però creiem que podem dir que la major part de la Schutzstaffel s'ha reunit durant els últims sis anys d'acord amb aquestes lleis, que s'ha construït sobre elles i que viu per elles. Sabem que cada any hem d'absorbir més d'aquestes virtuts, convertint-les en propietat evident de cada SS. Estem convençuts que d'aquí a uns anys, tard o d'hora, sempre que el destí ho decideixi i la primera generació d'aquest Schutzstaffel ja no hi sigui, podrem transmetre aquestes virtuts com un patrimoni complet i com la millor tradició als que esdevinguin SS. -homes darrere nostre.

La Llei del Matrimoni

D'acord amb aquestes directrius i virtuts ens hem donat lleis i hem establert la vida de la nostra comunitat i hem marcat el camí per al futur llunyà. La primera llei es va establir el 1931 com la llei de les SS que requeria el permís de matrimoni i compromís per a cada SS. Hem extret les conseqüències

des del reconeixement del valor de la sang. Sabem que seria inútil recollir homes de selecció racial sense pensar en el clan. No volem cometre els errors del soldat i d'altres organitzacions masculines que poden perdurar durant segles però després morir, perquè falta el flux sanguini de la cria i la tradició del clan. Sabem per la més profunda convicció que una comunitat només pot assolir el camí cap al futur si té reverència pels avantpassats des dels temps més antics i si viu amb la convicció dels orígens eterns del poble. Sabem que només quan el reconeixement de la sang s'interpreta com un llegat sagrat, i que un clan racialment pur

Machine Translated by Google

s'ha de transmetre: una raça i un poble poden tenir vida eterna. Estem impregnats per la convicció que només la generació que s'aixeca entre avantpassats i descendents capta la mesura correcta per a la seva tasca i per a la seva obligació i la minuciositat del propi jo mortal de l'individu.

Victòria del nen

Hem après que només l'home amb aquesta convicció aprèn la modèstia fins i tot en moments d'èxit i evita els errors de l'excés de confiança i l'arrogància. Així mateix, només aquests homes poden suportar els moments de major angoixa amb la mateixa calma de ferro que van mostrar en temps de bona fortuna, vivint en la senzillesa espartana. Ensenyem als nostres homes SS, més enllà de la llei del matrimoni i la selecció adequada de la parella, que tota la nostra lluita, la mort de dos milions a la Guerra Mundial, la lluita política dels últims quinze anys i l'expansió de la nostra Wehrmacht per protegir les nostres fronteres, tot seria inútil i en va, si la victòria de l'esperit alemany no va seguida de la victòria del nen alemany.

Ens hem convertit en una de les nostres tasques fer més que parlar, en lloc de procedir amb actes i exemples a les nostres files. Avui i en el futur impressionarem als nostres homes que la persona més santa i valuosa del nostre poble és la mare que és conscient del seu deure sagrat, i que el nen alemany és el més preuat.

La Llei d'Honor del SS-Man

Una altra llei establerta per les SS el 9 de novembre de 1935 que cada SS té el dret i el deure de defensar el seu honor amb una arma. La llei defineix simultàniament qui és un SS-home en el sentit de l'ordre SS. Cada membre de les SS ha de servir com a aprenent durant 114 anys, prestar el seu jurament SS al Führer, realitzar honorablement el seu servei de treball i el servei de la Wehrmacht i tenir almenys 21 anys. Aleshores se li presenta la daga SS i és acceptat a l'ordre SS com a home SS de ple dret. Cadascun de nosaltres és un home de les SS, ja sigui un militar, un oficial o un Reichsführer.

Ens hem donat aquesta llei d'honor, perquè estem convençuts que només l'home que sap que un dia en qualsevol lloc podrà ser considerat per cadascun dels seus fets i paraules, captarà el sentit final de la nostra comunitat i aprendrà a servir el seu poble com a un soldat de la vida irreprensible i net. Perquè aquesta llei d'honor l'obliga a preservar el seu propi honor igual que exigeix que els altres el respectin. Imposa principis, bondat i generositat envers els seus companys, els seus compatriotes i els seus semblants com un deure.

Ara potser prenc una posició sobre alguns problemes. Primer: En un llibret titulat "50 preguntes i respostes per a l'home de les SS", la primera pregunta és: "Quin és el teu jurament?"

Machine Translated by Google

Fe en Déu

La resposta és: “Et jurem, Adolf Hitler, com a führer i canceller del Reich alemany, lleialtat i valentia. Us prometem a vosaltres i als superiors designats per vosaltres obediència fins a la mort. Així que Déu ens ajudi!"

La segona pregunta és: "Així que creus en un Déu?"

La resposta és: "Sí, crec en un Déu!"

La tercera pregunta és: "Què en penses d'una persona que no creu en Déu?"

La resposta és: “El considero arrogant, megalòman i mut. No és adequat per a nosaltres".

Us he informat d'aquestes tres preguntes i respostes per tal de presentar clarament la nostra posició sobre la religió. Estigueu segurs que no podríem formar un cos tan férric, si no tinguéssim la convicció i la fe en un Déu que s'aixeca sobre nosaltres, que ens ha creat, la nostra pàtria, la nostra gent i la terra, i que ens ha enviat. el nostre Führer.

Estem piadosament convençuts que, d'acord amb les lleis eternes d'aquesta terra, hem de mantenir-nos al costat de cada fet, cada paraula i cada pensament.
Tot allò que la nostra ment pensa, la nostra llengua parla i la nostra mà duu a terme no s'atura en la seva execució, sinó que és una causa que tindrà efecte, un curs ineludible que tornarà a nosaltres i al nostre poble com a benedicció o com a maledicció. Creieu-me, les persones amb aquesta postura són qualsevol cosa menys atees. Ens neguem a deixar-nos calumniar com a ateus -a través d'un mal ús del terme pagans- simplement perquè com a comunitat no acceptem una denominació o dogma en particular ni exigim això a cap dels nostres homes. Ens permetem el dret i la llibertat de traçar una línia clara i clara entre l'activitat religiosa/església/confessional i el soldat polític/de visió del món, i combatrem ferotgement qualsevol violació. De la mateixa manera, ensenyem als nostres homes -

malgrat molt justificada indignació i moltes males experiències que el nostre poble ha tingut en aquest àmbit en el passat -respectar tot el que és sagrat a qualsevol camarada popular- per la seva educació i convicció- sense cap insult de paraula o fet.

Machine Translated by Google

Sang i terra

La segona constatació que us presento, camperols alemanys, com a Reichsführer SS que ell mateix és un camperol en sang i en essència. El concepte de sang representat pel Schutzstaffel des del principi estaria condemnat a la mort, si no estigués indissociablement lligat a la convicció del valor i la santedat del sòl. Des del principi, l'oficina principal de raça i assentament ha establert el concepte de "sòl de sang" en el seu nom amb una formulació diferent, però amb el mateix significat. Us asseguro que no és casualitat que el líder camperol del Reich del Reich alemany pertanyi a les SS durant anys i com a Obergruppenführer és el cap d'aquesta oficina principal de raça i assentament. Tampoc no és casualitat que sóc pagès i que pertanyi al Consell Camperol del Reich.

Ni els pagesos ni els SS pertanyen al tipus de gent que diu de manera superflua moltes paraules boniques. Es pot dir de manera clara i clara que, com va ser en el passat, també ho seguirà sent en el futur. On es troben els camperols d'Adolf Hitler, sempre tindran el Schutzstaffel al seu costat com el seu amic més fidel. Així mateix,
sabem que on es troba el Schutzstaffel d'Adolf Hitler, el camperol alemany es troba al seu costat com a millor camarada i amic. Així és avui i així serà per a tot el futur.

Servei de Seguretat i Policia Secreta de l'Estat

Sé que hi ha molta gent a Alemanya que se sent malament quan veu aquest uniforme negre. Això ho entenem i no esperem que serem estimats per massa. Hauríem de respectar i respectarem a tots els que estimen Alemanya. Els que tenen mala consciència envers el Führer i la nació ens haurien de témer. Per a aquestes persones hem construït una organització anomenada servei de seguretat. Com a SS també proporcionem els homes per al servei a la Policia Secreta de l'Estat. Complirem constantment la nostra tasca de ser el garant de la seguretat d'Alemanya a l'interior de la mateixa manera que la Wehrmacht alemanya garanteix la protecció de l'honor, la grandesa i la pau del Reich externament. Ens assegurarem que mai més a Alemanya, cor d'Europa, la revolució jueu-bolxevic de la subhumanitat s'encengui des de dins o per emissaris de fora. Ens convertirem en una espasa de botxí despietada per a totes aquestes forces -de les quals ens coneixem l'existència i l'activitat- el dia del més petit intent, ja sigui avui, d'aquí a dècades o segles.

Bolxevisme: no és un fenomen contemporani

Torno al principi i vull tornar a subratllar que el bolxevisme no és un fenomen contemporani que es pugui debatre des de l'existència o desviar-se perquè ho desitgem. El coneixem, el jueu, el poble format per les deixalles de tots

Machine Translated by Google

pobles i nacions d'aquest planeta, sobre els quals ha estampat la seva espècie de sang jueva. El seu desig és la dominació del món, el seu desig és la destrucció, la seva voluntat és l'extermini, la seva religió és la impietat i la seva idea és el bolxevisme. No el subestimem, perquè creiem en la missió divina del nostre poble i creiem en la nostra força ressuscitada a través del lideratge i el treball d'Adolf Hitler.

El Schutzstaffel

Ens trobem i hem crescut dins d'aquesta gent ressuscitada com el Schutzstaffel, fundat per ordre del Führer. Encara que avui he intentat descriure-vos l'organització, la fundació i la tasca de les SS, ningú no ens entendrà si no ho intenti interiorment amb la sang i amb el cor. No es pot explicar per què nosaltres, tan petit en nombre, aproximadament dos-cents mil homes dins del poble alemany, tenim aquesta força dins nostre. No es pot explicar lògicament per què avui cadascú de nosaltres que vestim l'uniforme negre, sigui on sigui, estem portats per la força d'aquesta nostra comunitat. Ja sigui a la cadira d'un cavall de carreres, fent esgrima al gimnàs, servint d'oficial, portant pedres com a treballador de la construcció, ocupant un alt càrrec del govern, fent servei com a soldat, creant obres d'esperit alemany o mantenint-se en qualsevol lloc com. un home, potser no vist.

Cadascú de nosaltres sap que no està sol, més aviat aquesta força sense precedents de dos-cents mil homes jurats junts.
li atorga una energia enorme, igual que sap que és un representant d'aquest cos negre d'aquesta comunitat. Ho ha d'honorar amb el millor èxit al seu càrrec. Així, ens reunim i marxem d'acord amb les lleis inalterables com a ordre nacionalsocialista i militar d'homes nòrdics determinats i com a comunitat jurada de clans pel camí cap al futur llunyà. Desitgem i creiem que no només serem els néts que van lluitar amb més èxit, més enllà dels avantpassats de generacions futures llunyanes necessaris per a la vida eterna del poble alemany/germànic.

Machine Translated by Google